

कालनर पु० अतुल्यं नृपभेदे । १ अनोः समानरश्चतुः परे-
नुष त्वयः सुताः” समानरात् कालनरः सृज्यस्तुतः
गुभः” भा० ८, २२, २३० । कालः कालचक्रं राशि-
चक्रं नरश्च । मेधादिदादयराशिरूपमस्तकादङ्गुयुक्तो
२ कालपुरुषे तच्छब्दे वितृतिः । “इति कालनरस्याङ्गे
सदसदुपहयोगतः” वृहज्जातकम् ।

कालनाथ पु० कालस्य कालभैरवस्य नाथः । महादेवे “काल-
नाथाय कलाय ज्ञायोपज्ञाय च” भा० शा० २८६ अ०
दक्षप्रोक्तशिवसहस्रनामकीर्तने ।

कालनाभ पु० कालः कृष्णः नाभिरस्य संज्ञायाम् अक्षसमा० ।
हिरण्याक्षसुरपुत्रभेदे “हिरण्याक्षसुताः पञ्च विद्वांसः
सुमहाबलाः । भर्भरः शकुनिश्चैव भूतसत्तापनस्तथा ।
महानाभश्च विक्रान्तः कालनाभस्तथैव च” हरि० १६ अ० ।
१ दानवभेदे “महानाभश्च विक्रान्तः कालनाभस्तथैव च”
हरि० १६ अ० । अथ सृष्टिकेयः यथोक्तं तत्रैव
“सैहिकेया इति स्थातास्त्रयोदश महाबलाः । व्यंशः शल्यश्च
बलिनौ नभश्चैव महाबलः । यातापिर्नः सचिचैव इल्ललः
खलूमस्तथा । आञ्जिको नरकश्चैव कालनाभस्तथैव च ।
राज्ज्येष्ठस्तु तेषां वै सूर्यचन्द्रप्रमहर्षिनः ।

कालनियोग पु० कालेन कृतो नियोगः कालस्य या नियोगः
आज्ञा नि+युज्-वञ् । १ देवाज्ञायां २ कालकृतनियमे च
कालनिर्यास पु० नि० क० । युग्मगुणौ रत्नमा० तस्य निर्या-
सेषु कृष्णत्वात्तात्त्वम् ।

कालनेमि पु० कालस्य मृजोर्नेमिः स्तम्भ इव । दानवभेदे
तदुत्पत्त्यादिकथा हरि० १७ अ० यथा—
“पूज्यं देवभयं श्रुत्वा मारुताग्निज्जातं महत् । काल-
नेमिरिति प्लुतातो दानवः प्रत्यदृश्यत । भास्कराकार-
सुकुटः शिञ्जिताङ्गदभूषणः । मन्दराचलसङ्काशो महा-
राजतद्वृतः । शतप्रहरणोदपः शतबाहुः शताननः ।
शतशीर्षः स्थितः श्रीमान् शतशङ्ख इयाचलः । कक्षे
महति संयुक्तो निदाव इव पावकः । धूम्रकेशो हरिश्च
शस्त्रैर्द्राक्षौष्ठपुटाननः । त्रैलोक्यान्तरविस्तारी नाम-
यन् वपुषा क्षितिम् । बाहुनिस्तुल्यन् व्योम क्षिपन्
पद्भ्यां महीधरान् । रैरयन् सुखनिःश्वसैर्वृष्टिभाजो बला-
हकान् । तिर्यगायतरक्ताक्षं मन्दरोदपवर्चसम् । दिध-
क्षममियायान् सञ्चान् देवगणान्मृषे । तर्जयन्
सुरगणान् छादयन् दिशोदश । संवर्त्तकाब्जे तपितं
दम् मृत्युमिवोत्थितम् । सुतलेनोच्छ्रायवता विपुलाङ्गुलि

पर्वणा । भास्त्राभरणपूर्णेन किञ्चिद्वृत्तितवर्णा ।
उच्छ्रितेनापहस्तेन दक्षिणेन वपुष्मता । दानयान् देव-
निहताहृत्तिष्ठमिति ब्रुयन् । समरे कालनेमिं तं
द्विषतां कालनेमिन् । वीक्षन्ते च सुराः सर्वे भयविक्षुब्ध
लोचनाः । तं वीक्षन्ति च भूतानि क्रमन् कालनेमिन्
त्रियिक्रमं विक्रमन् नारायणमिवापरम् । सोऽप्ययन् प्रथ-
पादं मारुताधूर्यताम्बरः । प्राक्कामदसुरोयुद्धे त्रासय-
सर्वदेवताः । स मयेनासुरेन्द्रेण परिष्वक्तः क्रमन् रणे
कालनेमिर्बभौ दैत्यः सविष्णुरिव मन्दरः । अथ विव्य-
धिरौ देवाः सर्वे सेन्द्रपुरोगमाः । दृष्ट्वा कालमियायान्
कालनेमिं भयावहम् ।”

ततस्तत्पराक्रमसङ्गा ४८ अ० “तमप्रतिमकम्पां
समानं सूर्यवर्चसा । चक्रसदृशस्य समरे क्रोधदीप्तो
गदाधरः । स सुष्णन् दानवं तेजः समरे स्त्रेण तेजसा ।
विच्छेद बाहुं चक्रेण श्रीधरः कालनेमिन् । तस्य तन्त्र-
शतं चोरं साग्निसूयां दृष्ट्वासि वै । तस्य दैत्यस्य चक्रेण
प्रममाय बलाद्धरिः” इत्यनेन हरिणा तस्य वधकथोक्ता ।
“कालनेमिवधात्प्रीतस्तुरापाशिव शार्ङ्गिणम्” रघुः का-
लनेमिवधे युद्धे युद्धे त्रिपुरघातने” दुर्गाचर्यावृत्तिः ।

कालनेमिन् पु० कालस्येव नेमिरस्यस्य ब्रीह्यादेराकृतगण-
त्वात् इति । कालनेमिदानवे तच्छब्दे उदा० ।

कालनेमिहन् पु० कालनेमिं हतवान् हन-भूते
किप् इत० । विष्णौ त्रिकां तेन तस्य वधकथा काल-
नेमिशब्दे उक्ता कालनेमिरिपुतच्छत्रुभृतयोऽप्यत्र ।

कालपथ पु० विश्वामित्रपुत्रभेदे । “मधुच्छन्दश्च भगवान् देव-
रातश्च धीर्यवान् । अजीकश्च शकुन्तश्च वभ्रुः कालपथ-
स्तथा” भा० आहु० ४ अ० विश्वामित्रपुत्रकीर्तने ।

कालपर्व पु० कालं कृष्णं पर्वमस्य । तगरवृक्षे शब्दरत्ना० ।

कालपर्यय पु० कालस्य पर्ययः वैपरीत्येन गमनम् इत० ।
१ शुभदायककालस्य अशुभदायकत्वे अशुभतदायकस्य
२ शुभदायकत्वे च । “स(कर्षः) हि तेषां सहावीर्यो
हीमोऽभूत् सुमहाबलः । भिक्षुनौका यथा राजन् ! द्वीप-
मासाह्य निर्हताः । भयनि पुरुषव्याघ्र ! नाविकाः काल-
पर्यये । तथा कर्षं समासाद्य तारकं पुरुषवर्धनम्” भा०
वि० ७७ अ० । २ कालक्रमे च ।

कालपर्वत पु० नि० क० । त्रिकूटपर्वतनिकटस्थपर्वतभेदे
“स(रायणः) निश्चिद्य ततः कृत्यं असारम् (शूर्पनखाम्)
उपसाम्ब्र च । ऊर्ध्वमाचक्रमे राजन् ! विधाय नगरे